

Sygn. akt II S 295/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak (spr.)

Sędziowie: SO Zbigniew Zgud

SO Jarosław Tyrpa

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach, sygn. akt I Co 1256/14

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Wadowicach o sygn. akt I Co 1256/14 nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach na rzecz skarżącego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych;
3. oddalić skargę w pozostałej części;
4. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wadowicach na rzecz skarżącego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego;
4. nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Wadowicach zwrot skarżącemu kwoty 100 (sto) złotych wobec uwzględnienia skargi.

SSO Jarosław Tyrpa	SSO Anna Nowak	SSO Zbigniew Zgud
--------------------	----------------	-------------------

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2015 r. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. złożył skargę w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wadowicach, sygn. akt I Co 1256/14, przyznanie od Skarbu Państwa odszkodowania w kwocie 20.000 zł, a ponadto o wydanie Sądowi Rejonowemu zalecenia podjęcia w określonym terminie odpowiednich czynności, tj. przekazania akt sprawy Sądowi Rejonowemu w Nowym Targu oraz zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 24 lipca 2014 roku do Sądu Rejonowego w Wadowicach został skierowany wniosek wierzyciela (...) Sp. z o.o. o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 21 stycznia 2013 roku, przed Notariuszem Ł. N., rep. A numer (...).

Wniosek obejmował żądanie nadania klauzuli wykonalności co do § 11 aktu notarialnego, którym dłużnicy wymienieni w akcie notarialnym poddali się egzekucji co do kwoty 100.000 zł. Postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Wadowicach orzekł o przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu w Nowym Targu, jako Sądowi właściwemu miejscowo do rozpoznania sprawy. Postanowienie to zaskarżyli S. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o., jednak Sąd Okręgowy w Krakowie, postanowieniem z dnia 26 maja 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II Cz 1221/15, oddalił obydwaj zażalenia dłużników. Akta sprawy zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu w Wadowicach w dniu 11 czerwca 2015 roku. Sąd Rejonowy w Wadowicach do dnia dzisiejszego nie przekazał akt sprawy Sądowi Rejonowemu w Nowym Targu, mimo iż postanowienie o przekazaniu sprawy stało się prawomocne w dniu 26 maja 2015 roku, a od 11 czerwca 2015 roku Sąd ten dysponował aktami sprawy. Powołując orzecznictwo skarżący zarzucił, że w przedmiotowej sprawie, Sąd Rejonowy w Wadowicach Wydział I Cywilny, niezależnie od działań dłużników, przekroczył rozsądne granice rozpoznawania sprawy, bowiem od zainicjowania postępowania do sporządzenia skargi upłynęło 16 miesięcy, co stanowi niewątpliwie rażąca przewlekłość postępowania. W ocenie skarżącego przewlekłość postępowania zachodzi co do wszystkich czynności podejmowanych przez Sąd w toku sprawy, w szczególności co do rozpatrywania działań dłużników, jak i co do okresu bezczynności Sądu od 11 czerwca 2015 roku do października 2015 roku, kiedy winno nastąpić niezwłoczne przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Nowym Targu, jako właściwemu miejscowo.

Pismem z dnia 18 grudnia 2015 r. Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego w Wadowicach, zgłaszając swój udział w sprawie wniósł o oddalenie skargi jako bezzasadnej. W uzasadnieniu wskazano na tok czynności przed Sądem Rejonowym oraz podniesiono, że w sprawie nie doszło do przewłoki w postępowaniu, a wszelkie orzeczenia wydawane były na skutek wniosków składanych w uzasadnieniu pism procesowych i były zgodne z wymogami postępowań incydentalnych. Sąd był bezwzględnie zobowiązany do nadania biegu zażaleniom dłużnikom (...) Sp. z o.o. i R. B. na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2015 r. w przedmiocie przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Nowym Targu, jak również wnioskom dłużników z dnia 10 września 2014 r. dotyczącym zmiany ww. postanowienia. Sąd Rejonowy był również zobowiązany do rozpoznania wniosków, które zmierzają do podważenia wydanego postanowienia z dnia 20 sierpnia 2015 r. zwłaszcza, że były one składane w ustawowym terminie do zaskarżenia wydawanych postanowień (wnioski z dnia 8 września 2014 r. o zmianę postanowienia i zawieszenie postępowania). Nadanie biegu tym wnioskom, czy zażaleniom poprzedzone było procedurą związaną z uzupełnieniem ich braków formalnych, co w sposób naturalny wpływa na wydłużenie postępowania. Pisma dłużników precyzujące wnioski z dnia 8 września 2014 r. wpłynęły do sądu w dniach 18 i 21 listopada 2014 r. Po sprecyzowaniu charakteru pism z dnia 8 września 2014 r. Sąd zobowiązany był do wezwania R. B., (...) Sp. z o.o. w S. do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych zażaleń. Jednocześnie Sąd rozpoznawał wnioski o zmianę postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. (postanowienie z dnia 11 grudnia 2014 r. o oddaleniu wniosku (...) (...) B. s.j. w S. oraz zarządzenie s. referenta z dnia 19 stycznia 2015 r. o braku podstaw do zmiany postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. w trybie art. 395 § 2 k.p.c.). Sąd wydał również w dniu 11 lutego 2015 r. postanowienie o odrzuceniu zażalenia R. B. (na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r.), a następnie postanowieniem z dnia 16 marca 2015 r. oddalił wniosek dłużnika o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia. Wobec wpływu w dniu 10 kwietnia 2015 r. pisma R. B. sąd przed przedstawieniem akt Sądowi Okręgowemu celem rozpoznania zażaleń (...) sp. z o.o. wezwał dłużnika do sprecyzowania charakteru tegoż pisma. Akta zostały wysłane Sądowi Okręgowemu w dniu 5 maja 2015 r., a zwrócone w dniu 11 czerwca 2015 r. Przewodniczący zarządził doręczenie odpisów postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 26 maja 2015 r. Postanowieniem z dnia 14 lipca 2015 r. odrzucono zażalenie dłużnika R. B. (na postanowienie z dnia 16 marca 2015 r. w przedmiocie oddalenia wisku o przywrócenie terminu), a wobec zaskarżenia orzeczenia nadano bieg zażaleniu ww. dłużnika oraz jego wnioskowi o zwolnienie od opłaty od zażalenia. Wbrew twierdzeniom strony skarżącej sam upływ terminu 16 miesięcy od wpływu wniosku nie przesądza, iż w sprawie doszło do przewłoki. Należy mieć bowiem na uwadze, iż sąd po wydaniu postanowienia o przekazaniu, a przed jego uprawomocnieniem się nie może w drodze czynności technicznej przesłać akt sądowi właściwemu. Przed przedstawieniem akt Sądowi Okręgowemu celem rozpoznania zażaleń dłużników (...) Sp. z o.o. konieczne były wezwania w zakresie sprecyzowania pism i ustalenia, czy stanowią one zażalenia na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2015 r., a następnie wezwanie do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych zażaleń. Z kolei po zwrocie akt z Sądu Okręgowego, skoro tutaj Sąd wydał w dniu 16 marca 2015 r. postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, to winien on również odrzucić zażalenie od ww. postanowienia i nadać dalszy bieg zażaleniu dłużnika R. B., w tym jego wnioskowi o zwolnienie od

opłaty od zażalenia. Zarówno czynności Sądu, jak i Przewodniczącego nie było wydawane z przekroczeniem czasu niezbędnego na zapoznanie się z pismami stron i wydanie stosownych orzeczeń, które uzasadnione były w świetle zgromadzonego materiału. Nie sposób nie zauważyć po stronie dłużników mnogości składanych wniosków, które być może zmierzały do wydłużenia postępowania jednak sąd nie mógł pomijać formalnych wniosków procesowych. W żadnym razie nie można również mówić o beczynności Sądu w okresie od czerwca do października 2015 r. Podejmowane wówczas czynności były konsekwencją zaskarżenia postanowienia z dnia 16 marca 2015 r. o odmowie przywrócenie terminu do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia na postanowienie w przedmiocie przekazania. Nie można pominąć okoliczności, iż trwające postępowanie przed tut. Sądem jest po części następstwem braku staranności wierzyciela, który wniosek złożył do sądu niewłaściwego. Postępowanie zgodnie z procedurą i wydawanie kolejnych koniecznych zarządzeń w sprawie zostało przez skarżącego błędnie odczytane, jako „przewlekłość postępowania” z uwagi na „rozpatrywanie działań dłużników, jak i co do okresu beczynności od 11 czerwca 2015 r. do października 2015 roku”.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy istotny dla rozpoznania skargi:

W dniu 29 lipca 2014 r. do Sądu Rejonowego w Wadowicach wpłynął wniosek wierzyciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu. Sprawa została zarejestrowana w tym samym dniu pod sygnaturą I Co 1256/14 i przydzielona do referatu referendarza sądowego. W dniu 31 lipca 2014 r. referent zarządził ustalenie czy została uiszczona opłata do wniosku oraz przedstawienie akt z dowodem wpłaty. W dniu 18 sierpnia 2014 r. Referendarza wydał zarządzenie o przedstawieniu akt S. Przewodniczącej celem zmiany referenta. Do akt dołączono wniosek wierzyciela datowany na dzień 13 sierpnia 2014 r. o pilne rozpoznanie sprawy. W dniu 20 sierpnia 2014 r. zarządzono zmianę referenta i sprawę przydzielono do referatu SSR Teresy Lotochy. W tym samym dniu zostało wydane postanowienie w przedmiocie stwierdzenia niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Wadowicach i sprawę przekazano Sądowi Rejonowemu w Nowym Targu. Jednocześnie zarządzono doręczenie odpisu postanowienia stronom. W okresie od 1 do 30 września S. Referent przebywała na urlopie wypoczynkowym. W dniu 10 sierpnia 2014 r. wpłynął wniosek dłużnika P.(...)S.. (...) spółki jawnej o zmianę postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. i zawieszenie postępowania o nadanie klauzuli wykonalności. Analogiczny wniosek złożył dłużnik R. B. oraz J. B. i S. B. (1). W dniu 2 października 2014 r. polecono przedstawić akta ze wszystkimi dowodami doręczenia odpisu postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. W dniu 21 października 2014 r. zarządzono przedstawienie akt Przewodniczącej Wydziału do postępowania międzyinstancyjnego. Zarządzeniem z dnia 30 października 2014 r. dłużnicy zostali wezwani o sprecyzowanie charakteru pisma z dnia 8 września 2014 r. pod rygorem przyjęcia, że nie stanowi ono zażalenia, a wniosek o zmianę postanowienia. Ponadto pełnomocnik dłużnika będącego spółką jawną został wezwany o przedłożenie pełnomocnictwa pod rygorem zwrotu pisma. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 6 listopada 2014 r. W dniu 18 listopada 2014 r. pełnomocnik przedłożył pełnomocnictwo oraz wskazał, że pismo z dnia 8 września 2014 r. stanowi wniosek o zmianę postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r., a w dniu 21 listopada 2014 r. wpłynęły pisma dłużników, w których wskazano, że pismo z dnia 8 września 2014 r. stanowi zażalenie. W dniu 28 listopada 2014 r. dołączono do akt pisma dłużników nadesłane przez Sąd Rejonowy w Nowym Targu o treści tożsamej z pismami już w aktach zalegającymi. Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2014r. oddalono wniosek dłużnika P.+ S. B. s.j. w S. o zmianę postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 r. (pkt I), a wnioski dłużników P. + S. B. s.j. w S., (...) Sp. z o.o. w S., S. B. (1) i R. B. o zawieszenie postępowania w sprawie pozostawiono do rozpoznania przez sąd właściwy w sprawie tj. Sąd Rejonowy w Nowym Targu. Jednocześnie zarządzeniem z dnia 11 grudnia 2014 r. wezwano dłużników R. B., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. o uzupełnienie braków formalnych i fiskalnych zażalenia na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r. Zarządzenie zostało wykonane w dniu 30 grudnia 2014 r. W dniu 12 stycznia 2015r. dłużnicy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. i S. B. (1) uiszcili opłatę od zażalenia. Zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2015 r. akta przedłożono Sędziemu referentowi, który zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2015 r. stwierdził brak podstaw do zmiany postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014r. w trybie art. 395 § 2 k.p.c. W dniu 11 lutego 2015 r. zostało wydane postanowienie o odrzuceniu zażalenia uczestnika R. B. na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r. Odpisy tego orzeczenia zostały przesłane stronom w dniu 23 lutego 2015 r. Pismem z dnia 9 marca 2015 r. dłużnik R. B. wniósł o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków fiskalnych zażalenia na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r. Postanowieniem z dnia 16 marca 2015 r. wniosek dłużnika został oddalony. W dniu 10 kwietnia 2015 r. wpłynęło pismo dłużnika R. B.. Zarządzeniem

z dnia 15 kwietnia 2015 r. wezwano ww. dłużnika o uzupełnienie braków formalnych pisma poprzez sprecyzowanie, czy jest to wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 16 marca 2015r., czy też jest to zażalenie na ww. postanowienie. Równocześnie zarządono, aby akta sprawy przedstawić Sądowi Okręgowemu w Krakowie celem rozpoznania zażalenia dłużników S. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 r. Akta sprawy zostały wysłane do Sądu Okręgowego w dniu 5 maja 2015 r. W dniu 26 maja 2015 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił oba zażalenia. Akta sprawy zwrócono tut. Sądowi w dniu 11 czerwca 2015 r. z poleceniem doręczenia odpisów orzeczenia stronom postępowania. Zarządzeniem z dnia 18 czerwca 2015 r. odpisy orzeczenia Sądu II instancji wysłano stronom. Następnie postanowieniem z dnia 14 lipca 2015 r. odrzucono zażalenie dłużnika R. B. na postanowienie z dnia 16 marca 2015r. jako niedopuszczalne. Orzeczenie to zaskarżył dłużnika (...) Sp. z o.o. (zażalenie z dnia 11 sierpnia 2015 r.), który został wezwany (zarządzenie z dnia 18 sierpnia 2015 r.) do uzupełnienia braków formalnych zażalenia. Z kolei zarządzeniem z dnia 16 września 2015 r. wezwano dłużnika R. B. do uzupełnienia braków formalnych i fiskalnych zażalenia na postanowienie z dnia 14 lipca 2015 r., natomiast dłużnika S. B. (1) do oświadczenia, czy podtrzymuje zażalenia na postanowienie z dnia 14 lipca 2015 r. W dniu 1 września 2015 r. do akt sprawy wpłynęły przesłane przez Sąd Okręgowy w Krakowie zażalenia dłużników R. B. i S. B. (1) na postanowienie z dnia 14 lipca 2015 r. Pismem z dnia 5 października 2015 r., które wpłynęło do Sądu Rejonowego w dniu 8 października 2015 r. dłużnik R. B. złożył wniosek o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia opłaty od zażalenia, wobec czego zarządzeniem z dnia 26 października 2015 r. dłużnik R. B. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie oraz do uprawdopodobnienia swego stanu majątkowego. W dniu 23 listopada 2015 r. wpłynęło od dłużnika R. B. pismo stanowiące uzupełnienie braków formalnych wniosku o zwolnienie od opłaty od zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U., Nr 179, poz. 1843 ze zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Treść tego przepisu wskazuje, że przewlekłość postępowania ma miejsce wówczas, gdy trwa ono ponad konieczność niezbędną do wyjaśnienia istotnych dla końcowego rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych i prawnych, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania w sprawie orzeczenia. Czynności procesowe powinny zabierać odpowiednią ilość czasu, a zatem być podejmowane bez zbędnej zwłoki, która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność podejmowanych działań. W myśl natomiast art. 1 ust. 1 wskazanej ustawy do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy może dojść zarówno skutek bezczynności (zaniechania), jak i skutek działania sądu. Odpowiada temu nakaz rozważenia przy rozpoznawaniu skargi nie tylko terminowości podjętych przez sąd czynności, ale także ich prawidłowości. W konsekwencji o przewlekłości postępowania można mówić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy. Jak wskazuje się w orzecznictwie, przez przewlekłość postępowania rozumie się nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy długotrwałe zaniechanie przez sąd czynności lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11, niepubl. SIP LEX nr 1095951).

W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty podniesione w skardze są zasadne. Przypomnieć należy bowiem, że zgodnie z art. 781¹k.p.c. sąd rozpoznaje wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni od jego złożenia. Treść ta wskazuje na szczególny charakter spraw o nadanie klauzuli wykonalności i na obowiązek Sądu dbałości o szybkie i sprawne zakończenie sprawy. Tymczasem zarządzenie z dnia 1 sierpnia 2014 roku było niepotrzebne, skoro i tak w ocenie referendarza sprawa podlegała przekazaniu, zatem postanowienie o przekazaniu mogło zapaść już w pierwszych

dniach sierpnia, a nie dnia 20 sierpnia (prawie 3 tygodnie od daty wpływu). Nawet uwzględnivszy, że miesięczny urlop sędziego, w referacie, którego jest sprawa o nadanie klauzuli nie stanowi podstawy do podjęcia czynności przez innego wyznaczonego sędziego, to wskazać należy, że w takim przypadku należy zorganizować tak pracę sekretariatu, aby wszystkie niezbędne dokumenty (w tym dowody doręczenia, które jak wynika z prezenat znajdowały się w Wydziale) znalazły się w aktach przedłożonych zaraz po powrocie z urlopu. Nic też nie stało na przeszkodzie, aby w tej konkretnej sprawie ze względu na to, że jest to postępowanie klauzulowe, a strona składa wnioski o przyspieszenie polecić ustnie doręczenie dowodów doręczenia, które już od 8 września znajdowały się w sądzie. Dalej, dołączanie przez pracowników sekretariatu, do akt dowodu doręczenia w postępowaniu klauzulowym przez 12 dni musi zostać ocenione jako zawiniona przewłoka. Następny okres to okres pomiędzy 25 listopada a 11 grudnia tj. 16 dni, co do którego nie ma żadnego usprawiedliwienia co bezczynności w zakresie wydania postanowienia i zarządzenia. Nie znajduje także uzasadnienia zarządzenie z dnia 14 stycznia 2015 roku, a zatem okres od dnia 15 stycznia 2015 roku do dnia 11 lutego także należy uznać za okres przewłoki. Następny okres czas od 19 kwietnia 2015 roku (3 dni od daty wydania postanowienia i zarządzenia) do 14 maja (data, w którym przedstawiono akt Sądowi Okręgowemu), gdzie nie ma podstaw do przyjęcia, że sprawie nadawano prawidłowy bieg. Następny okres tj. od dnia 18 maja 2015 roku tj. dnia wpływu pisma dłużnika k. 144 do dnia wydania postanowienia z dnia 14 lipca 2015 roku. Wskazać należy, że zgodnie z punktem 2 zarządzenia k.132 winny zostać założone akta zastępcze w zakresie czynności związanych z wnioskiem o przywrócenie terminu złożonym przez R. B., a zatem nie są znane przyczyny, dla których niezwłocznie po złożeniu pisma k. 144, nie odrzucono zażalenia tego dłużnika tylko czekano z tym do połowy lipca 2015 roku. Wskazać należy, że postanowienie z dnia 11 lutego 2015 roku o odrzuceniu zażalenia uczestnika R. B. na postanowienie z dnia 20 sierpnia 2014 roku o stwierdzeniu niewłaściwości i przekazaniu sprawy zostało doręczone temuż dłużnikowi w dniu 2 marca 2015 roku i do dnia 9 marca, w ustawowym terminie tygodniowym, nie zostało zaskarżone. Zatem z dniem 10 marca 2015 roku postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 roku stało się wobec tegoż dłużnika prawomocne na mocy art.363§1 k.p.c. w zw. z art.13§2 k.p.c.(tak też SN w wyroku z dnia 10 marca 1993 r. , I CRN 19/93). Natomiast postanowienie to w stosunku do pozostałych stron stało się prawomocne z dniem oddalenia zażalenia przez Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 26 maja 2015 roku. Zatem od dnia 16 czerwca 2015 roku (zwrot akt z SO w dniu 11 czerwca, 13-14 dni wolne od pracy, przyjmując termin 3 dni na ekspedycję odpisów) Sąd Rejonowy pozostawał w zwłoce z przekazaniem akt Sądowi Rejonowemu w Nowym Targu.

Wskazać należy, że wszystkie pozostałe czynności procesowe dłużnika R. B. nie mają wpływu na prawomocność postanowienia z dnia 20 sierpnia 2014 roku skoro postanowienie z dnia 11 lutego 2015 roku nie zostało zaskarżone. Zatem nie było podstaw do podejmowania czynności w sprawie przez Sąd, który nie jest właściwy do procedowania w sprawie wobec prawomocności postanowienia o przekazaniu z dnia 20 sierpnia 2014 roku.

Zliczając zatem okres bezczynności Sądu, która nie miała żadnego uzasadnienia należy wskazać, że trwa ona ponad 11 miesięcy.

Dokonując oceny zasadności żądanej kwoty Sąd wziął pod uwagę długotrwałość procedowania w sprawie, charakter postępowania klauzulowego i istotność sprawy dla skarżącego. W tych okolicznościach uznał, że kwota 10.000 zł będzie odpowiednia. Po pierwsze czas postępowania w sprawie, w którym procedowano w ramach nieuzasadnionej niczym zwłoki jest znaczny, po drugie istotność sprawy dla wierzyciela – kwota 1 miliona złotych. Jedynym elementem, który umożliwia ustalenie kwoty zadośćuczynienia to jest podnoszona w piśmie Prezesa Sądu Rejonowego w Wadowicach okoliczność dotycząca tego, że strona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika sama nieprawidłowo złożyła wniosek, czym przyczyniła się do długotrwałości w rozpoznaniu sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle okoliczności sprawy, żądana w skardze kwota 20.000 zł byłaby wygórowana i jako taka stanowiła źródło nieuzasadnionego wzbogacenia skarżącego.

O kosztach postępowania skargowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.8 ust. 2 cyt. ustawy w zw. z art.100 k.p.c. w zw. §13ust. 2 pkt 1 w zw. z§ 6 pkt 3 z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U., Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

O obowiązku zwrotu uiszczonej opłaty od skargi Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 17 ust. 3 cyt. ustawy.

SSO Jarosław Tyrpa	SSO Anna Nowak	SSO Zbigniew Zgud
--------------------	----------------	-------------------